

## VALTIOVARAINMINISTERIÖLLE

Asia Lausunto tuloverolain 73 §:n muuttamisesta VM066:00/2012

Antaja Rakennusliitto ry, Helsinki

Pyydettyinä lausuntona ilmoitamme kunnioittaen seuraavaa:

Rakennusalan työntekijöiden kannalta luonnoksessa on olennaisinta se, että siinä nimenomaisesti todetaan tuloverolain ns. erityisalan verotuskohtelun säilyvän ennallaan.

Oman auton käyttö on rakennusalan työntekijöille nykypäivänä välttämättömyys ja oman auton käytön vaikeuttaminen päivittäisillä työmatkoilla tekisi monen rakentajan työssä käymisen mahdottomaksi.

Muilta osin luonnosta voi pitää valitettavana palkkatyöstä elantonsa hankkivien kansalaisten verojen korotuksena. Luonnoksen laskelmat ovat hyvin kyseenalaisia. Lisäksi muutettaessa tuloverolakia luonnoksessa esitetyllä tavalla, vaikutukset valtion verotuloille ovat todennäköisesti paljon oletettua pienempiä. Paljon työssään autoa käyttävät uusivat ajoneuvonsa kahden - kolmen vuoden välein, mistä kertyy valtiolle merkittäviä verotuloja ajoneuvoveron kautta. Jos vaihtoväli pitenee viiteen - kuuteen vuoteen, nämä verotulot jäävät saamatta.

Yksittäisiin palkansaajiin rakennusosalalla lakimuutos kohdistuisi ikävällä tavalla. Joissakin ammateissa on vain yksinkertaisesti pakko ajaa paljon omalla autolla, koska työkohteet ovat lyhytkestoisia ja saattavat sijaita hyvinkin eri puolilla Suomea. Kuten luonnoksen laskelmat osoittavat, veronkorotus näille työntekijöille olisi tuhansia euroja vuodessa. Ilmeistä on, että joillakin into työssä käymiseen ja pitkiin työmatkoihin vähenisi, mikä tosiasia tunnustetaan myös luonnoksessakin.

Oli lopullinen lakimuutoksen muoto mikä hyvänsä, aikataulu lakimuutokselle on epäreilu ja jopa kyseenalainen omaisuuden suojaan liittyvien perusoikeuksien kannalta. Likimain kaikki Suomen työehtosopimukset on solmittu voimassa oleviksi myös ensi vuodelle. Työehtosopimukset on solmittu luottaen siihen, että vuosikymmeniä käytössä ollut matkakustannusten verovapaus säilyy kutakuinkin entisellä mallilla.

Jos vuoden 2013 alusta lukien verovapaan kilometrikorvauksen määrää olennaisesti pienennetään ja yli 15 000 kilometrin jälkeen se likimain puolitetaan, tämä on huikea tulonsiirto työntekijöiltä työnantajille. Tuloverolain muutos ei oikeuta työntekijöitä kieltäytymään yli 15 000 kilometrin työmatkoista, vaan tältä osin työntekijöitä koskevat muissa laeissa määritellyt työoikeudelliset velvoitteet. Kun valtiovalta tietoisesti siirtää kesken voimassa olevan sopimuskauden kustannuksia toiselta sopijaosapuolelta toiselle, kyse on toisen osapuolen perusteettomasta suosimisesta vastoin sopimusyhteiskunnan periaatteita. Kyseisen lakimuutoksen perustuslainmukaisuus tulisi ainakin selvittää.

Mitään realistisia mahdollisuutta saada työnantajat maksamaan kesken työehtosopimuskauden työmatkoista enempää, kuin sopimukseen kirjoitettu verovapaan kilometrikorvauksen enimmäismäärä, ei ole. Jos joitakin rajuja leikkauksia ja veronkorotuksia valtion taholta katsotaan välttämättömäksi tehdä, ne tulee toteuttaa niin, että työnantajille ei synny oikeutta jättää osaa matkakustannusten korvauksista maksamatta. Toinen vaihtoehto on lykätä muutoksen voimaantulo niin pitkälle, että matkakustannusten korvauksista ennätetään neuvotella seuraavissa työehtosopimusneuvotteluissa ennen muutosten voimaan tuloa.

Helsingissä, 16. päivänä heinäkuuta 2012

Rakennusliitto ry  
Helsinki

Kyösti Suokas  
II puheenjohtaja